

Prof. dr hab. Wojciech Szweda
Katedra Epizootiologii
Wydział Medycyny Weterynaryjnej
Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie

Olsztyn, 28.02.2024 r.

RECENZJA

dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego

dr n. wet. Mirosława Welza

w związku z postępowaniem w sprawie nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego, na podstawie wniosku do Rady Doskonałości Naukowej z dnia 08 września 2023 r. o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego w dziedzinie nauk weterynaryjnych, w dyscyplinie weterynaria oraz powołania mnie na recenzenta przez Radę Doskonałości Naukowej w dniu 16 listopada 2023 r. oraz w skład Komisji Habilitacyjnej Uchwałą Nr 27-2023/2024 Rady Dyscypliny Weterynaria SGGW w Warszawie z dnia 13 grudnia 2023 r.

1. Informacje ogólne o Kandydacie

Dr n. wet. Mirosław Welz ukończył w 1992 r. studia na Wydziale Weterynaryjnym Akademii Rolniczej w Lublinie i uzyskał tytuł lekarza weterynarii. Całe swoje dotychczasowe życie zawodowe związał z Inspekcją Weterynaryjną pracując na różnych stanowiskach – od asystenta weterynaryjnego do Głównego Lekarza Weterynarii.

W dniu 28.12.1992 r. został zatrudniony w Wojewódzkim Zakładzie Weterynarii w Krośnie (od 1998 r. w Wojewódzkim Inspektoracie Weterynarii) na stanowisku asystenta weterynaryjnego, a od 01.03.1999 r. na stanowisku Wojewódzkiego Inspektora Weterynaryjnego ds. zdrowia zwierząt, zwalczania chorób zakaźnych zwierząt i ochrony zwierząt. W dniu 24.11.2006 r. został powołany przez Głównego Lekarza Weterynarii na stanowisko Podkarpackiego Wojewódzkiego Lekarza Weterynarii. W dniu 04.11.2019 r. został

powołany przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi na stanowisko Zastępcy Głównego Lekarza Weterynarii. W dniu 01.04.2021 r. został powołany przez Głównego Lekarza Weterynarii na stanowisko Zastępcy Podkarpackiego Wojewódzkiego Lekarza Weterynarii. W dniu 17.05.2021 r. został powołany przez Premiera RP na stanowisko Głównego Lekarza Weterynarii. W dniu 01.01.2022 r. został powołany przez Głównego Lekarza Weterynarii ponownie na stanowisko Podkarpackiego Wojewódzkiego Lekarza Weterynarii, na którym pracuje do chwili obecnej.

W dniu 23.02.2011 r. uzyskał stopień doktora nauk weterynaryjnych na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Sytuacja epizootiologiczna wśród zwierząt gospodarskich i wolno żyjących na terenie Bieszczad z uwzględnieniem zakażeń *Mycobacterium bovis*”, nadany Uchwałą Rady Wydziału Medycyny Weterynaryjnej Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. W latach 2002-2014 uzyskał trzy tytuły specjalisty, dwa nadane przez Komisję do Spraw Specjalizacji Lekarzy Weterynarii, Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy w Puławach, w obszarach: „Choroby psów i kotów” (2002) i „Epizootiologia i administracja weterynaryjna” (2004) oraz jeden nadany przez Komisję do Spraw Specjalizacji Lekarzy Weterynarii, Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, w obszarze „Choroby zwierząt nieudomowionych” (2014).

2. Ocena osiągnięć naukowo – badawczych

2.1. Formalna ocena dorobku naukowego

Dorobek naukowy dr M. Welza, zgodnie z przedstawioną dokumentacją, obejmuje łącznie 52 pozycje, w tym 4 publikacje wchodzące w skład osiągnięcia naukowego, stanowiącego podstawę postępowania habilitacyjnego. W liczbowym zestawieniu znajduje się 38 oryginalnych prac twórczych, 1 monografia, 1 artykuł i 1 pozycja książkowa o charakterze popularno-naukowym oraz 11 komunikatów i doniesień w materiałach pokonferencyjnych, w tym 6 pozycji przed i 46 po uzyskaniu stopnia naukowego doktora. Należało dokonać podziału na prace oryginalne i przeglądowe, a nie klasyfikować wszystkich prac jako oryginalne, ponieważ już wśród 4 prac stanowiących osiągnięcie naukowe 2 z nich to prace przeglądowe. W tej grupie 21 z 38 to prace opublikowane w czasopismach ze współczynnikiem wpływu (IF) od 0,217 do 3,231, w tym 15 w języku angielskim. Ponad połowę prac (20 z 38) opublikowano w czasopismach Eur Bison Cons News (4), J Vet Res (3), Eur J Wildl Res (2), Acta Vet Scand (2) i po jednej w Vector-Borne Zoonotic Dis, BMC Vet Res, Zoonosis, Parasite, Vet Med-Sci

Pract, J Phys Pharm, Animals, Ann Agric Environ Med, Diversity. Pozostałe prace (18 z 38) opublikowano, głównie w języku polskim, w czasopismach Med Weter (6) i Życie Wet (12). Ogromna większość, bo 46 z 52 prac (88,5%) została opublikowana po uzyskaniu stopnia dr n. wet., co dowodzi bardzo znacznego powiększenia dorobku naukowego po ostatnim awansie zawodowym. W 9 (23,7%) pracach przedstawionych w wykazie Kandydat jest pierwszym autorem, w 4 (10,5%) drugim i w 25 (65,8%) trzecim i dalszym autorem. Autorstwo tych prac dowodzi, że badania prowadzone przez Habilitanta zostały wykonane w większych zespołach naukowych, w części, zwłaszcza ramach osiągnięcia naukowego, z Jego rolą wiodącą, co dowodzi umiejętności organizowania i prowadzenia badań zespołowych oraz interdyscyplinarnych.

Sumaryczny IF publikacji naukowych dr M. Welza wynosi 28,519, w tym po uzyskaniu stopnia dr n. wet. – 28,255. Ogólna liczba punktów MNiSW/MEiN, zgodnie z rokiem opublikowania – 1538, w tym po uzyskaniu stopnia dr n. wet. – 1532. Liczba cytowań publikacji (bez autocytowań) według bazy Web of Science wynosi 130, a indeks Hirscha – 8, i odpowiednio według bazy Scopus – 116 i 9 oraz bazy Google Scholar – 230 i 9.

2.2 Ocena osiągnięcia naukowego będącego przedmiotem postępowania habilitacyjnego.

Podstawę wszczęcia postępowania habilitacyjnego dr n. wet. Mirosława Welza stanowi cykl czterech powiązanych tematycznie publikacji pod wspólnym tytułem „Aspekt prawny i administracyjny zwalczania wybranych chorób zakaźnych zwierząt wolno żyjących w Polsce, w świetle europejskiego Prawa o zdrowiu zwierząt”, przedstawiony jako osiągnięcie naukowe wynikające z art. 219 ust. 1 pkt. 2b ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. (Dz. U. 2022, poz. 574). Ponieważ tytuł odnosi się do dwóch aspektów zwalczania – prawnego i administracyjnego, powinien być podany w liczbie mnogiej – „Aspekty prawny i administracyjny zwalczania...”.

W skład cyklu jako osiągnięcia naukowego wchodzi cztery prace, w tym dwie oryginalne (1 i 4) i dwie przeglądowe (2 i 3), opublikowane w latach 2021-2023:

1. **Welz M., Popczyk B., Niemczuk K., Bocian Ł., Jażdżewski K., Konopka B.** 2021. Nadzór bierny ASF u dzików jako skuteczne narzędzie kontroli, zwalczania i przeciwdziałania występowaniu ASF – nowe podejście. Med Weter 77(5), 245-252.

2. **Welz M.**, Bruczyńska M., Kondrat R., Łoś P., Piersiak P., Anusz K. 2023. Zwalczenie chorób zakaźnych zwierząt zgodnie z rozporządzeniem UE 2016/429 – Prawo o zdrowiu zwierząt. *Med Weter* 79(1), 5-10.
3. **Welz M.**, Łoś P., Kondrat R., Orłowska B., Didkowska A., Anusz K. 2023. Zwalczenie gruźlicy u żubrów w Bieszczadach – aspekt administracyjny. *Med Weter* 79(4), 168-171.
4. **Welz M.**, Krajewska-Wędzina M., Orłowska B., Didkowska A., Radulski Ł., Łoś P., Anusz K. 2023. The eradication of *M. caprae* tuberculosis in wild boar (*Sus scrofa*) in the Bieszczady Mountains, Southern Poland – an administrative perspective. *J Vet Res* 67, 61-66, doi: 10.2478/jvetres, 202-0006.

W przedstawionym cyklu wszystkie prace zostały opublikowane w czasopiśmie z listy JCR, w tym 3 w języku polskim w *Med Weter* (IF = 0,398; MEiN – 70 pkt.) i jedna w języku angielskim w *J Vet Res* (IF = 1,774; MEiN - 140 pkt. nie 40 jak podano w opracowaniu). Sumaryczny IF tych prac wynosi 3,228, a łączna liczba punktów MEiN - 350. Wszystkie publikacje to opracowania wieloautorskie, z Habilitantem na pierwszym miejscu. Mimo, iż nie określił On swojego procentowego udziału w ich powstaniu, można określić Jego rolę jako pierwszoplanową w opracowaniu koncepcji i planu badań, określeniu celów, hipotez i wyborze metodyk badawczych, przeprowadzeniu badań, analizie i interpretacji wyników oraz wyciąganiu wniosków, a także przygotowaniu publikacji, co zostało potwierdzone przez pozostałych współautorów w stosownych oświadczeniach.

W przedstawionych oświadczeniach występują pewne nieścisłości. W art. 1 brak oświadczenia Krzysztofa Jażdżewskiego, nie sprecyzowano udziału Bogdana Konopki oraz zamieszczono podwójne oświadczenie Krzysztofa Niemczuka. W art. 2 brak oświadczeń Pauliny Piersiak i Krzysztofa Anusza. W art. 3 zamieszczono natomiast podwójne oświadczenie Krzysztofa Anusza. W przygotowaniu tego typu dokumentów powinna być dochowana większa staranność.

Tematyka przedstawionych publikacji wchodzących w skład osiągnięcia naukowego, jest merytorycznie spójna i dotyczy:

- oceny stanu prawnego i wynikających z niego działań administracyjnych w zakresie zwalczania chorób zakaźnych zwierząt zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/429 Prawo o zdrowiu zwierząt oraz jego zmianami i uzupełnieniami w rozporządzeniach delegowanych i wykonawczych;

- potwierdzenia znaczenia monitoringu biernego jako kluczowego narzędzia prawnego i administracyjnego dla ograniczenia występowania i zwalczania ASF u dzików w Polsce;
- oceny aktualnego stanu prawnego w zakresie zwalczania gruźlicy w stadach wolnościowych żubrów oraz analizy doświadczeń administracyjnych w jej zwalczaniu celem ich wykorzystania w tworzeniu programu zwalczania i strategii likwidacji gruźlicy u żubrów;
- wykazania, że działania administracyjne mogą ograniczać ryzyko transmisji z zakażonej populacji dzików na inne gatunki zwierząt wrażliwych i na człowieka.

W ramach określonych celów badań postawiono następujące hipotezy badawcze:

1. Regulacje zawarte w rozporządzeniu (UE) 2016/429 Prawo o zdrowiu zwierząt przyczyniają się do poprawy skuteczności zwalczania chorób zakaźnych zwierząt.
2. Istnieje zależność między lokalizacją identyfikowanych zwłok lub szczątków dzików padłych z powodu ASF a występowaniem zbiorników i cieków wodnych, a także zależność identyfikacji padłych dzików w korelacji z odległością od zwłok lub szczątków innych padłych dzików.
3. Dotychczasowe doświadczenia w zakresie zwalczania gruźlicy u żubrów wskazują na efektywność stosowanych metod i mogą być istotne w dalszych pracach nad krajową strategią zwalczania i programem likwidacji choroby.
4. Skoordynowane działania administracyjne mogą skutecznie ograniczyć ryzyko transmisji gruźlicy z zakażonej populacji dzików na inne gatunki zwierząt wrażliwych i na człowieka.
5. Zwalczanie chorób zakaźnych w populacjach zwierząt wolno żyjących wymaga interdyscyplinarnych działań eksperckich w fazach zapobiegania, przygotowania oraz reagowania na wystąpienie nowych ognisk tych chorób.

W szerokich, kompleksowych, dobrze zaplanowanych, wykonanych i zinterpretowanych badaniach uzyskano spełnienie przyjętych celów badań oraz potwierdzenie postawionych hipotez badawczych. Dowiedziono, że regulacje zawarte w rozporządzeniu (UE) 2016/429 Prawo o zdrowiu zwierząt przyczyniają się do poprawy skuteczności zwalczania chorób zakaźnych zwierząt m. in. poprzez wprowadzenie kategoryzacji chorób (A-E),

uzupełnienie zakresu dochodzenia epidemiologicznego o zwierzęta dzikie, wprowadzenie narzędzi przyspieszających zwalczanie chorób kat. A w postaci uśmiercania i uboju prewencyjnego zwierząt celem stworzenia obszarów buforowych oraz możliwość stosowania szczepień interwencyjnych dla minimalizacji strat gospodarczych bez konieczności masowego uśmiercania zwierząt. Analizy statystyczne wykazały, że prowadząc poszukiwania martwych dzików w promieniu 1 km od miejsca znalezienia zwłok dzika padłego na ASF prawdopodobieństwo odnalezienia zwłok dzika zakażonego ASFV wynosi 71% - 81%. Ponadto prowadząc takie poszukiwania w pasie o szerokości 100 m od cieką lub zbiornika wodnego prawdopodobieństwo znalezienia takich zwłok wynosi 27%, a w pasie o szerokości 500 m znacznie wzrasta i wynosi 78%. Wykazano, że zastosowane metody administracyjne zwalczania gruźlicy u żubrów w stadach wolnościowych w Bieszczadach okazały się skuteczne w warunkach terenowych umożliwiając eliminację choroby w dwóch zakażonych stadach i niedopuszczenie do jej przeniesienia na inne stada. Wskazano również na potrzebę wprowadzenia na poziomie kraju jednolitych zasad monitoringu gruźlicy w stadach żubrów oraz u innych występujących na tych terenach gatunków zwierząt dzikich oraz bydła. Skuteczne okazały się również działania administracyjne związane z występowaniem gruźlicy u dzików w Bieszczadach, dzięki którym nie doszło do wprowadzania do obrotu mięsa zakażonych dzików oraz przeniesienia zakażeń na miejscowe bydło i inne gatunki zwierząt dzikich. Wskazano jednocześnie na potrzebę kontynuacji tych działań administracyjnych w środowisku naturalnym zwierząt wolno żyjących oraz prowadzenie monitoringu biernego gruźlicy u drapieżników, zwłaszcza wilków. Zwrócono jednocześnie uwagę, że każdy program, czy strategia zwalczania chorób zwierząt wolno żyjących wymaga ustawicznego współdziałania służb weterynaryjnych z instytucjami odpowiedzialnymi za zarządzanie populacjami zwierząt, ochronę przyrody oraz z grupami ekspertów, przynajmniej na poziomie centralnym, co okazało się skuteczne w zwalczaniu ASF u dzików, czy gruźlicy u zwierząt dzikich.

Wyniki badań prowadzonych przez dr M. Welza w ramach przedstawionego osiągnięcia naukowego znalazły zastosowanie w praktyce m. in. w postaci rekomendacji Głównego Lekarza Weterynarii dla podległych organów Inspekcji Weterynaryjnej w zakresie monitoringu biernego ASF u dzików, przekazania Głównemu Lekarzowi Weterynarii wniosków i propozycji dotyczących zwalczania i monitorowania gruźlicy u żubrów, dzików i innych gatunków zwierząt łownych, celem ich wykorzystania w pracach nad strategią zwalczania i krajowym programem likwidacji tej choroby. Regulacje zawarte w rozporządzeniu (UE) 2016/429 były prezentowane w ramach szkoleń grup specjalizacyjnych lekarzy weterynarii.

Podsumowując przedstawione osiągnięcie naukowe, dominującego autorstwa dr M. Welza, będące podstawą wszczęcia postępowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego, należy stwierdzić, że stanowi ono oryginalne, wielowątkowe, kompleksowe opracowanie dotyczące zbadania i analizy aspektów prawnych i administracyjnych zwalczania wybranych chorób zakaźnych zwierząt wolno żyjących w Polsce w świetle europejskiego Prawa o zdrowiu zwierząt. Przeprowadzone badania mają walor poznawczy poszerzając aktualny stan wiedzy w tym zakresie, jak również duże znaczenie aplikacyjne dla poprawy efektywności zwalczania chorób zakaźnych zwierząt i stanowią istotny wkład Habilitanta w rozwój nauk weterynaryjnych.

2.3. Ocena pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych.

Dotychczasowa działalność naukowo-badawcza dr M. Welza była związana z miejscem pracy i zajmowanymi stanowiskami w Inspekcji Weterynaryjnej.

W okresie przed uzyskaniem stopnia doktora n. wet., pracując na stanowisku Wojewódzkiego Inspektora Weterynaryjnego ds. zwalczania chorób zakaźnych zwierząt w Wojewódzkim Inspektoracie Weterynarii z/s w Krośnie, był odpowiedzialny m. in. za zwalczanie wścieklizny u zwierząt oraz nadzór nad realizacją programu szczepień przeciw wścieklicznie u lisów wolno żyjących w województwie podkarpackim (1 publikacja). Od 1997 r. uczestniczył w pracach Komisji powołanej przez Ministra Środowiska, której zadaniem była koordynacja badań diagnostycznych oraz rozpoznanie sytuacji epizootycznej w zakresie gruźlicy u żubrów w Bieszczadach. Kandydat organizował badania monitoringowe bierne i czynne, pobieranie próbek od żubrów padłych i odstrzelonych oraz prowadzenie dokumentacji i analizy statystyczne (2 publikacje).

Po uzyskaniu stopnia doktora n. wet. habilitant kontynuował badania dotyczące gruźlicy u żubrów, dzików i innych gatunków zwierząt wolno żyjących. W tych badaniach, prowadzonych we współpracy z SGGW w Warszawie, PIWet-PIB w Puławach i ZHW w Gdańsku, zajmował się aspektem administracyjnym dotyczącym monitoringu i zwalczania, koordynacją współpracy z Lasami Państwowymi i Polskim Związkiem Łowieckim, organizacją nadzoru nad pozyskiwaniem próbek do badań laboratoryjnych oraz dokumentacją i analizą statystyczną (14 publikacji).

Dr M. Welz, poza gruźlicą, uczestniczył również w interdyscyplinarnych, prowadzonych we współpracy z PIWet-PIB w Puławach, SGGW w Warszawie oraz UP we Wrocławiu, badaniach w zakresie występowania innych chorób, patogenów lub pasożytów groźnych dla zwierząt i ludzi w Polsce, m. in. lentiwirusów u owiec, *Toxoplasma gondii* u dzików, jeleni i saren, *Trichinella britovi* u lisów, mykobakteryjnego zapalenia węzłów chłonnych u dzików oraz w pionierskich badaniach serologicznych dotyczących występowania w Polsce krymsko-kongijskiej gorączki krwotocznej (5 publikacji).

Dr M. Welz w okresie dotychczasowej pracy zawodowej ustawicznie pogłębiał swoją wiedzę i umiejętności w zakresie zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, zwłaszcza w aspektach prawnym i administracyjnym. Miało to wpływ na Jego aktywność naukową i umożliwiło przygotowanie 4 publikacji stanowiących przedstawione osiągnięcie naukowe oraz opracowanie szeregu współautorskich publikacji dotyczących m. in. wąglika, wysoce zjadliwej grypy ptaków, zakażeń koronawirusowych u zwierząt, afrykańskiego pomoru świń oraz gruźlicy u zwierząt (7 publikacji). Przedmiotem zainteresowania Kandydata była również metodyka i doskonalenie prowadzenia dochodzeń epizootologicznych (1 praca). Dodatkowo swoje kwalifikacje i kompetencje naukowe oraz dydaktyczne zwiększał On poprzez udział w licznych szkoleniach i kursach, o czym świadczą stosowne certyfikaty i świadectwa przedstawione w dostarczonej dokumentacji.

Podkreślenia wymaga przejawianie przez dr M. Welza istotnej aktywności naukowej realizowanej w kilku uczelniach oraz instytucjach naukowych, w tym w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, w Państwowym Instytucie Weterynaryjnym – Państwowym Instytucie Badawczym w Puławach oraz w Uniwersytecie Przyrodniczym we Wrocławiu. Niestety Kandydat nie przedstawił dowodu współpracy z żadną naukową instytucją zagraniczną, aczkolwiek wspominał o dwóch dłuższych wizytach studyjnych we Francji w 2000 r., poświęconej stosowaniu europejskiego prawa weterynaryjnego w praktyce, w trakcie której ukończył moduł szkoleniowy „Aspekty ogólne związane z prawodawstwem weterynaryjnym Unii Europejskiej”, w ramach programu PHARE PL/IB/AG02 oraz w Anglii w 2003 r., poświęconej zwalczaniu pryszczycy i BSE w ramach projektu PHARE PL 0006.04, Poland.

Wyniki swoich badań dr M. Welz prezentował w postaci kilkunastu wystąpień i posterów na 7 konferencjach krajowych i międzynarodowych.

3. Ocena dorobku dydaktycznego, organizacyjnego i popularyzującego naukę

Dr M. Welz, poza dorobkiem naukowym, posiada również osiągnięcia dydaktyczne, organizacyjne oraz popularyzujące naukę. Od 2012 r. prowadzi zajęcia dydaktyczne w Państwowej Akademii Nauk Stosowanych w Krośnie, w oparciu o umowy cywilnoprawne, dla studentów na kierunkach: „Produkcja i bezpieczeństwo żywności” oraz „Rolnictwo dla absolwentów studiów nierolniczych” z przedmiotów: „Zwierzęta wolno żyjące w krajobrazie”, „Choroby odzwierzęce przenoszone przez żywność”, „Nadzór weterynaryjny i sanitarny w gospodarce żywnościowej”, „Postępowanie administracyjne w nadzorze nad bezpieczeństwem żywności” oraz „Podstawy kontroli weterynaryjnej”. Od 2005 r. jest również wykładowcą w ramach Podyplomowych Szkoleń Specjalizacyjnych dla lekarzy weterynarii w obszarach „Epizootiologia i administracja weterynaryjna”, „Higiena zwierząt rzeźnych i żywności pochodzenia zwierzęcego” oraz „Choroby zwierząt nieudomowionych”, prowadzonych przez PIWet-PIB w Puławach, SGGW Warszawie i UP we Wrocławiu. W latach 2005-2023 przeprowadził dla różnych grup specjalizacyjnych 45 bloków wykładów i zajęć praktycznych z zakresu zwalczania chorób zakaźnych zwierząt. Jednocześnie od dnia 20.02.2021 r. pełni funkcję Krajowego Kierownika specjalizacji „Epizootiologia i administracja weterynaryjna” w Komisji ds. Specjalizacji Lekarzy Weterynarii.

Dr M. Welz, w ramach pracy zawodowej i swoich zainteresowań naukowo-badawczych, prowadzi także działalność popularyzującą naukę poprzez liczne wystąpienia na spotkaniach z rolnikami, myśliwymi, hodowcami zwierząt oraz pracownikami sektora rolno-spożywczego.

Osiągnięciem dydaktycznym Kandydata jest również podręcznik dla hodowcy i rolnika „Choroby zakaźne zwierząt gospodarskich”, który ukazał się w 2023 r. i pod Jego redakcją został wydany przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Piróg-Komorowska A., Czech M., Skublicki P., Welz M., Związek J., 2023. Oficyna Wydawnicza „Apla”, Wyd. I, ISBN 83-8911-23-74-6).

W zakresie działalności organizacyjnej dr M. Welz bierze aktywny udział w pracach rad naukowych, komisji i grup ekspertów. W dniu 20.09.2021 r. został powołany przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w skład Rady Naukowej PIWet-PIB w Puławach na kadencję 2021-2025. Od 2022 r. jest członkiem Kolegium Instytutu Zdrowia i Gospodarki w Państwowej Akademii Nauk Stosowanych w Krośnie. W tej Uczelni pełni również od 2015 r., w ramach współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym, rolę interesariusza zewnętrznego na kierunku „Produkcja i bezpieczeństwo żywności”, a także jest doradcą w zakresie programu

studiów oraz uczestniczy w organizacji i prowadzeniu praktyk zawodowych dla studentów tego kierunku. W dniu 11.05.2018 r. został powołany przez Wojewodę Podkarpackiego w skład Wojewódzkiej Rady Konsultacyjnej ds. Rolnictwa i Obszarów Wiejskich. W dniach 1-9.09.2021 r. uczestniczył w Panelu Dyskusyjnym „Ekonomiczne aspekty chorób zwierząt w produkcji zwierząt” w ramach XXX Forum Ekonomicznego w Karpaczu.

W 2003 r. na zlecenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi współtworzył w grupie ekspertów rządowy projekt ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz projekty nowelizacji tej ustawy w 2019 r. i 2020 r. W 2003 r. na zlecenie Głównego Lekarza Weterynarii współtworzył w grupie ekspertów „Krajowy plan gotowości zwalczania BSE” oraz „Instrukcję zwalczania BSE”. W latach 2019-2021 pracował także w Grupie Dochodzeń Epizootycznych przy Głównym Lekarzu Weterynarii.

Dr M. Welz był współorganizatorem XVIII Międzynarodowej Konferencji „Etyczne i prawne aspekty ochrony dobrostanu zwierząt” i przewodniczył I sesji na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu w dniach 5-6.10.2021 r. W opinii prof. Romana Kołacza Kandydat wcześniej jako Główny Lekarz Weterynarii, jak i obecnie jako Wojewódzki Lekarz Weterynarii w Krośnie był inicjatorem i organizatorem kilku spotkań eksperckich poświęconych ważnym problemom z zakresu dobrostanu zwierząt.

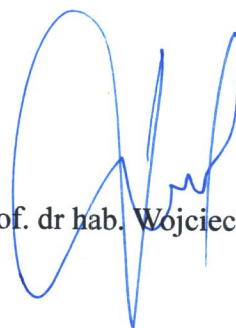
W dokumentacji brak informacji o pełnieniu funkcji promotora pomocniczego. Od 2022 r. Kandydat jest recenzentem artykułów w czasopiśmie naukowym Herbalism, wydawanym przez Państwową Akademię Nauk Stosowanych w Krośnie (70 pkt. MEiN) i jak dotychczas wykonał recenzje 2 artykułów (2022 r. i 2023 r.). Dr M. Welz jest kandydatem na członka Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych Oddział w Warszawie. Za swoją dotychczasową działalność zawodową został odznaczony Brązowym Krzyżem Zasługi w 2004 r. oraz Srebrnym Krzyżem Zasługi w 2019 r.

4. Podsumowanie i wniosek końcowy

Na podstawie analizy i pozytywnej oceny całokształtu dorobku naukowego, w tym przedstawionego osiągnięcia naukowego w postaci 4 publikacji pod wspólnym tytułem „Aspekt prawny i administracyjny zwalczania wybranych chorób zakaźnych zwierząt wolno żyjących w Polsce, w świetle europejskiego Prawa o zdrowiu zwierząt”, stanowiącego znaczny wkład Habilitanta w rozwój dziedziny nauk weterynaryjnych, dyscypliny weterynaria, a także

dorobku dydaktycznego, w zakresie popularyzacji nauki oraz organizacyjnego stwierdzam, że dr Mirosław Welz wykazuje się istotną aktywnością naukową, a Jego osiągnięcia naukowe spełniają kryteria określone w art. 219 ust. 1 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2023, poz. 742) i stanowią podstawę do nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego.

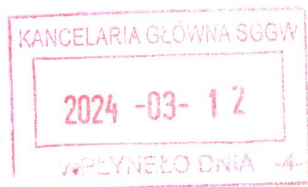
Wniosuję o podjęcie dalszych czynności w postępowaniu o nadanie dr n. wet. Mirosławowi Welzowi stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk weterynaryjnych.

Prof. dr hab. Wojciech Szweda

UNIwersytet WARMIŃSKO-MAZURSKI
W OLSZTYNIE
WYDZIAŁ MEDYCYNY WETERYNARYJNEJ
Katedra Epizootiologii
10-718 Olsztyn, ul. Oczapowskiego 13
tel./fax 89 523 35 74, tel. 89 523 35 75
NIP 739-30-33-097

Olsztyn, 05.03.2024 r.

Pan
Prof. dr hab. Marcin Bańbura
Przewodniczący Rady Dyscypliny
Weterynaria SGGW w Warszawie

Szanowny Panie Profesorze,

w załączeniu przesyłam dwa egzemplarze recenzji dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego dr n. wet. Mirosława Welza w związku z postępowaniem w sprawie nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Z poważaniem

Prof. dr hab. Wojciech Szweda